

Tot a un euro | A Betlem me'n vull anar | Xavier C.

Si pels altaveus d'un autocar de sobte s'entona *Anem a Betlem* en un migdia calorós d'octubre, o és que estem grillats o que som a Terra Santa. Això últim, evidentment, és el que ens succeí als integrants del Pelegrinatge Diocesà al País de Jesús fa unes poques setmanes. Anàvem efectivament a *Betlem a veure el Messies*. No era el 25 de desembre, però com si ho fos.

Veníem de Jerusalem. A les portes de la ciutat de David, canviats els autocars i les guies jueves pels propis dels palestins, travessàrem l'enrevessat post fronterer policial i, un cop superat el dominant mur israelià, ens endinsàrem pels carrers de Betlem. Primer dinar –els ma teixos sucs, salses i pollastre de

càtering oriental– i a mitja tarda arribàrem al Camp dels Pastors, als afores. A l'ombra dels palmerars del jardí, frec a la cova baixa i espaiosa, es llegí l'escaient evangeli de Lluc. Aclucant els ulls, podíem sentir el belar de les ovelles endormiscades, la remor d'ales d'àngels voltant pel cel i el ronsejar dels pastors fregant-se els ulls. *Avui us ha nascut un Salvador, que és el Messies, el Senyor*. Som a Nadal.

Tarda enllà entràrem a la basílica de la Nativitat, ampla i només il·luminada pel guspireig de desenes de llànties. A l'església adjunta de Santa Caterina celebràrem la Nit

de Nadal, una eucaristia íntima i lluent com la cua d'un estel. L'emotiu cant del Glòria s'entrelligà amb un repic llarg i festiu de campanes que quasi ofegaren l'homilia episcopal. Al final ... i l'adorarem, cantàvem de cor.

Després baixàrem pausadament els esglaons fins a la Cova, on l'estrella de plata indica: **Aquí nasqué Jesús de Maria Verge**. Besàrem agenollats l'estrella i espontàniament

sorgí *Santa nit, plàcida nit*, cantat quasi de puntetes per por de no trencar el misteri d'una Mare Verge i el sanglot d'un Infant tot just nat.

En el que és essencial, Betlem continua igual. Tota la resta, l'embolcall de gent, botigues, hostals, llums, etc. de la ciutat, ha canviat molt d'anys enrere quan

l'alegria dels betlemites se t'encomanava bo i transitant pels seus carrers i tendes. Ara comencen a remuntar les crisis –«intifada», guerres, mur, atur...– que els han aclaparat darrerament. Això sí, de venedors ambulants de postals, collarets, bosses i mil andròmines que se't fiquen fins als nassos, tants com vulgueu.

Hem celebrat un Nadal avançat, però autèntic. Tant, que al vespre no hi van faltar els torrons duts expressament de Vic. Ara, a bon pas, tornarem a Betlem.

Suggeriments: fxavier3659@yahoo.es

Posarse en camí

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

Dites casolanes | Sebastià Codina**Que Déu l'escolti**

Hi ha moments que són inaguantables. Qui se n'escapa? Ens trobem enfonsats i no sabem com sortir-ne. No veiem cap camí fressat. Estem desorientats i ens sentim atuits.

Tanmateix, mai no falta algú que ens anima i ens diu: «Endavant, home! Després de la tempesta sortirà el sol més escotorit que mai i després d'una negra nit veurem la llum del dia, altra vegada. Déu no tanca mai totes les portes: en tanca una i n'obre un parell. Ja ho veuràs!» (No m'agrada pensar que Déu tanqui portes; no pot ser que les tanqui mai.)

I nosaltres, una mica refets per les paraules reconfortants d'un amic, solem dir: «Que Déu t'escolti. Tant de bo!»

full diocesà | Solsona i Vic**DIRECTORS:**

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic: jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

En un temps d'Advent

Avui ha començat un nou any litúrgic amb l'estrena d'un temps d'Advent que fa de prelude del Nadal. Derivat d'un mot llatí –*adventus*–, significa adveniment o vinguda; en la present circumstància, referit a Jesús i al seu Naixement. Tractant-se d'un esdeveniment de cabdal importància per a tota la humanitat, fou preparat al llarg dels segles; ara nosaltres ho recordem i revivim mitjançant uns gestos i unes actituds ancorats en l'esperança.

Els qui participen en la missa del diumenge disposaran d'uns textos i d'un clima que els fornirà les disposicions propícies. Els qui no són practicants habituals hauran de refiar-se d'altres mitjans i del seu lligam amb tradicions amarades de religiositat cristiana.

Uns i altres haurem de procurar que la celebració del Nadal, dins l'àmbit familiar, vagi precedida també d'un temps d'Advent. Les modalitats seran diverses segons el lloc i les preferències: una corona d'Advent damunt la taula del menjador amb els quatre ciris que es van encenent gradualment, un calendari d'Advent obrint cada dia una finestreta, la participació en assaigs de Pastorets, muntatge del pessebre o escenificació d'un pessebre vivent, l'encesa d'una llàntia solidària... Sigui quina sigui la forma, el punt de mira haurà de ser sempre el mateix: la vinguda de Jesús, preparant-la amb signes externs i amb l'afegit d'un cor bo per acollir-lo.

Diumenge I d'Advent | Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes (2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem.

Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes, perquè de Sió, en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.»

Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra.

Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

Salm responsorial (121)

Quina alegria quan em van dir:
«Anem a la casa del Senyor.»

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del

combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor. Però de la carn, no us en preocupeu ni satisfeu els seus desigs.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home, passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada. Vetlleu doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

Vetlleu, diu Jesús,
i estigueu a punt
també vosaltres

Ara és l'hora menys pensada | F.G.T.

En començar l'Advent som advertits que hem de vetllar, d'estar a punt per a la vinguda del Senyor, que serà a l'hora menys pensada.

Aquesta hora menys pensada és ara mateix. En cada moment el Senyor ve a nosaltres, desitjós de mostrar-nos els seus camins per fer-nos avançar a la seva llum i omplir-nos de la seva vida. Cal ser amatents per a adonar-nos de la seva presència.

Siguem conscients dels moments que vivim. Avui, als començaments del segle XXI, som invitats a pujar a la muntanya del Senyor, a viure d'acord amb l'Evangelí, a portar al nostre món una alenada de l'Esperit de Déu.

Per això cal despullar-se de les obres pròpies de la fosca que són els desordres, els egoïsmes, les enveges i les faltes d'estimació. En canvi, se'ns proposa una vida ordenada, joiosa i amb finor d'esperit.

Tot això serà possible si, seguint la proposta de l'Advent, ens revestim de Jesucrist, el Senyor. Ell ens fa present que va venir a refer la dignitat humana, ens fa reviure la seva presència constant en les nostres vides i va transformant-nos per preparar-nos per al seu adveniment definitiu quan Déu ho serà tot en tots.

El Voltreganès pelegrina a Roma

Sant Hipòlit de Voltregà.- L'ocasió prou bé que s'ho mereixia, ja que, entre els 498 nous beats proclamats a Roma el diumenge 28 de novembre, víctimes de la persecució religiosa dels anys trenta del segle passat, s'hi comptaven tres Germans de La Salle del col·legi d'aquesta població.

Una vintena de voltreganesos enfilaren el seu pelegrinatge a la Ciutat Eterna en una expedició organitzada per la parròquia de Sant Hipòlit. En els tres dies que romangueren a la capital italiana tingueren temps per a fer turisme del bo visitant els monuments històrics i religiosos, amb menció especial de la basílica de Santa Maria la Major, on celebraren la missa en català rubricada

Diumenge passat, sota la capçalera del Full parroquial de Sant Fruitós de Balenyà –una parròquia dins la qual es troba el santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda– hi apareixia el número d'edició 419. Setmana rere setmana ha estat fidel a la cita, amb la peculiaritat en aquest cas que l'autor dels comentaris publicats, sovint molt encertats, els signa un pare de família i bon col·laborador de la parròquia: Josep Molist. Que serveixi per a deixar-ne constància.

amb l'emotiu cant del Virolai. També foren presents a la basílica de Sant Pau Extramurs en la recepció dels 5.000 pelegrins espanyols, on tingué una oportuna intervenció el cardenal Amigo, de Sevilla.

El dia principal fou el diumenge dia 28 quan unes 25.000 persones, entre familiars dels màrtirs, molts bisbes, un miler de capellans i tots els pelegrins, es donaren cita a la immensa plaça de Sant Pere del Vaticà. La llarga cerimònia de la massiva beatificació fou puntejada pels aplaudiments dels presents, sobretot en llegir cada un dels noms dels nous beats. El cardenal José Saraiva Martins, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, presidí, en nom del Papa, la solemne litúrgia, on també ressonà el català a través del bisbe de Girona i en una pregària. Al migdia el Sant Pare, des de la finestra de la seva estada, adreçà unes paraules a la multitud, comentant que si en altre temps hi hagué un vessament cruent de sang, avui dia també hi ha un martiri incruent per la fe, per la qual cal donar testimoni.

A la tarda d'aquell mateix diumenge, després de visitar la basílica de Sant Pere i comprar els darrers *souvenirs*, els voltreganesos es trobaren amb el bisbe Romà i alguns seminaristes vigatans i es feren la fotografia de rigor per a la història. Al vespre, avió i cap a casa, amb la satisfacció d'haver assistit a una jornada memorable i poder venerar a casa nostra uns beats màrtirs que són per a tots un estímul i un exemple.

Missa en acció de gràcies pels màrtirs del bisbat de Vic beatificats a Roma el 28 d'octubre del 2007

Vic.- El dia 11 de novembre a la tarda, a la catedral de Vic, tingué lloc una missa en acció de gràcies per la beatificació a Roma, dos diumenges enrere, de 498 màrtirs del segle XX entre els quals n'hi havia 24 que van tenir relació amb el bisbat de Vic i que van ser recordats en aquesta ocasió. La celebració fou presidida pel bisbe de la diòcesi, Romà Casanova, concelebrada pel bisbe emèrit, Josep M. Guix, i un bon nombre de preveres i participada activament pels fidels que omplien l'àmplia nau del temple catedralici. En l'inici de l'acte es va llegir una breu referència biogràfica (nom, cognoms, data i lloc de naixement, edat i lloc del martiri) i es va posar una llàntia davant la fotografia de cadascun dels màrtirs, unes fotos que havien estat col·locades fent de rerefons de l'altar. A la sortida es lliurà un llibret de 60 pàgines, format 15x15, que conté una introducció del senyor bisbe i un breu resum de la vida dels 24 màrtirs.

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic.....**Desembre del 2007**

67. Mare vivint amb el seu fill que pateix una malaltia mental greu. Tots dos cobren prestacions socials mínimes. Sol·liciten ajuda per a comprar carbó per a aquest hivern. Import: 50 euros.

68. Persona sola en situació irregular, amb greus problemes de salut. Ha d'assistir cada dia a l'hospital, on realitza un tractament. Sol·licita ajuda per a desplaçaments. Import: 60 euros.

69. Família monoparental formada per la mare i tres fills menors de sis anys. Els seus ingressos provenen només de feines esporàdiques que realitza la mare, ja que està a l'espera de rebre el permís de treball. Sol·licita ajuda per a alimentació. Import: 80 euros.

70. Noia de mitjana edat en procés de reinserció laboral, sense habitatge. Està a l'espera de poder entrar a viure en una habitació llogada. Sol·licita ajuda per a cobrir el cost de la pensió on viu provisionalment. Import: 100 euros.

71. Família amb tres fills petits a càrrec seu. Els seus únics ingressos provenen del subsidi d'atur que percep el pare. Sol·liciten ajuda per a alimentació. Import: 150 euros.

72. Matrimoni amb filla de cinc anys. Passen una situació difícil després que la mare s'hagi quedat sense feina. Sol·liciten ajuda per a cobrir les despeses de manutenció. Import: 200 euros.

73. Parella sense fills, que ha hagut de canviar d'habitatge a causa dels problemes d'insalubritat que tenia el pis on residien. Sol·liciten ajuda per a fer front a l'entrada del nou habitatge. Import: 300 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

Renovar l'esperança | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

Iniciem el camí de l'Advent que ens portarà al Nadal de nostre Senyor Jesucrist. Aquest temps litúrgic té al davant una celebració cristiana que ens ajuda a recórrer-lo donant-li sentit. Tots tenim experiència d'aquesta realitat: el camí vers una meta desitjada se'ns fa més lleuger malgrat les contrarietats que hi puguem trobar.

El nostre caminar cristià té una meta. No oblidem mai això! El nostre caminar per la vida no és un caminar per caminar, ni tampoc un caminar sense cap rumb. Tenim una meta! El caminar del cristià va cap a l'encontre definitiu amb Déu.

També la història de la humanitat camina cap a la plenitud de l'encontre amb Déu. El temps d'Advent remarca aquest aspecte de la fe cristiana: nosaltres esperem l'acompliment de la nostra esperança, la manifestació de nostre Senyor Jesucrist.

Per tot això, el temps d'Advent ens convida a renovar la nostra esperança. Tots necessitem renovar-la cada dia, perquè el camí és llarg i les boires i les tenebres que ens envolten, poden entelar i amagar, de vegades, l'horitzó on es troba la meta del nostre camí.

Però preguntem-nos: quina és realment la meua esperança? Què espero realment de la meua vida? Donar resposta a aquestes preguntes ens pot ajudar a situar-nos en la direcció que tenim posada a la nostra vida. Però, al mateix temps, també ens hem de deixar «convertir» per a poder refer el sentit de la vida. Un camí en la direcció correcta porta a la meta. Una vida en el camí del sentit ple de la vida troba «tasts» i «primícies» de la meta on hom s'encamina.

«L'esperança és la virtut teològica per la qual desitgem el Regne del cel i la vida eterna com la nostra felicitat, bo i posant la confiança en les promeses del Crist i recolzant, no pas en les nostres forces, sinó en l'auxili de la gràcia de l'Esperit Sant» (Catecisme de l'Església Catòlica, núm. 1817). «La virtut de l'esperança respon a l'aspiració a la felicitat posada per Déu en el cor de cada home; assumeix les esperances que inspiren les activitats dels homes; les purifica per ordenar-les al Regne del cel; protegeix del descoratjament; sosté en tot desampar; eixampla el cor amb l'esperança de la felicitat eterna. L'impuls de l'esperança preserva de l'egoisme i condueix a la benaurança de la caritat» (ibídem, 1818).

Breus.....

» **Ha estat signat el nomenament**, per un trienni, del nou director del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), Dídac Bertran, que a més a més continuarà exercint, com ha fet fins ara, de delegat d'aquest departament a l'arxidiòcesi de Tarragona. És pare de família i posseeix una àmplia experiència en aquesta matèria.

» **Ràdio Estel** ofereix cada diumenge, a les onze del matí, la retransmissió de la missa des de Montserrat i, entre setmana, de dilluns a divendres, a dos quarts de vuit del matí, el rés de Laudes, també des de Montserrat. Les freqüències utilitzades són: 91,3 per a la zona de Vic i 93,7 per a la Catalunya Central.

Intencions de l'Apostolat de l'Oració per al mes de desembre

General: Perquè la societat humana atengui amb sol·licitud les víctimes de la sida, especialment els infants i les mares, i que l'Església els faci sentir l'amor del Senyor.

Missionera: Perquè l'Encarnació del Fill de Déu, que l'Església celebra solemnement per Nadal, ajudi els pobles del Continent Asiàtic a reconèixer en Jesús l'enviat de Déu, únic Salvador del món.

Agenda litúrgica de la setmana.....

2 ■ Diumenge I d'Advent / A. Santa Bibiana, verge i màrtir (s. IV).
Lectures: Isaïes 2,1-5 / Salm 121 / Romans 13,11-14a / Mateu 24,37-44

Litúrgia de les hores: Setmana I

3 □ Dilluns. Sant Francesc Xavier, prevere jesuïta (†1552).
Lectures: Isaïes 2,1-5 / Salm 121 / Mateu 8,5-11

4 ■ Dimarts. Sant Joan Damascè, doctor (s.VII-VIII).

Lectures: Isaïes 11,1-10 / Salm 71 / Lluç 10,21-24

5 ■ Dimecres. Sant Sabas, abat.(s.VI). Sant Maür, màrtir.
Lectures: Isaïes 25,6-10a / Salm 22 / Mateu 15,29-37

6 ■ Dijous. Sant Nicolau, bisbe (s. IV). Sant Pere Pasqual, màrtir.
Lectures: Isaïes 26,1-6 / Salm 117 / Mateu 7,21.24-27

7 □ Divendres. Sant Ambrós, bisbe i doctor de l'Església (†397).
Lectures: Isaïes 29,17-24 / Salm

26 / Mateu 9,27-31

8 □ Dissabte. La Immaculada Concepció de la Mare de Déu. Santa Ester, reina bíblica (s. II aC)
Lectures: Gènesi 3,9-15.20 / Salm 97 / Efesis 1,3-6.11-12 / Lluç 1,26-38

9 ■ Diumenge, II d'Advent / A. Santa Leocàdia, verge i màrtir.
Lectures: Isaïes 11,1-10 / Salm 71 / Romans 15,4-9 / Mateu 3,1-12

Diumenges i solemnitats del calendari litúrgic 2007-2008

1r d'Advent	2 desembre
Immaculada Concepció	8 desembre
2n d'Advent	9 desembre
3r d'Advent	16 desembre
4t d'Advent	23 desembre
Nadal de nostre Senyor	25 desembre
La Sagrada Família	30 desembre
Santa Maria Mare de Déu	1 gener
Epifania del Senyor	6 gener
El Baptisme del Senyor	13 gener

2n de durant l'any	20 gener
3r de durant l'any	27 gener
4t de durant l'any	3 febrer

Dimecres de Cendra	6 febrer
1r de Quaresma	10 febrer
2n de Quaresma	17 febrer
3r de Quaresma	24 febrer
4t de Quaresma	2 març
5è de Quaresma	9 març
Diumenge de Rams	16 març
Diumenge de Pasqua	23 març
2n de Pasqua	30 març
3r de Pasqua	6 abril
4t de Pasqua	13 abril
5è de Pasqua	20 abril
6è de Pasqua	27 abril
L'Ascensió del Senyor	4 maig
Diumenge de Pentecosta	11 maig

La Santíssima Trinitat	18 maig
El Cos i la Sang de Crist	25 maig
9è de durant l'any	1 juny
10è de durant l'any	8 juny
11è de durant l'any	15 juny
12è de durant l'any	22 juny
Sant Pere i Sant Pau	29 juny
14è de durant l'any	6 juliol
15è de durant l'any	13 juliol
16è de durant l'any	20 juliol
17è de durant l'any	27 juliol
18è de durant l'any	3 agost
19è de durant l'any	10 agost
Assumpció de Maria	15 agost
20è de durant l'any	17 agost
21è de durant l'any	24 agost
22è de durant l'any	31 agost
23è de durant l'any	7 setembre
L'Exaltació de la Santa Creu	14 setembre
25è de durant l'any	21 setembre
26è de durant l'any	28 setembre
27è de durant l'any	5 octubre
28è de durant l'any	12 octubre
29è de durant l'any	19 octubre
30è de durant l'any	26 octubre
Tots Sants	1 novembre
31è de durant l'any	2 novembre
32è de durant l'any	9 novembre
33è de durant l'any	16 novembre
Jesucrist, Rei de l'univers	23 novembre

Assumir el dinamisme propi de l'any litúrgic significa viure en comunió amb tota l'Església, compartint-ne el camí en el curs del temps. A més, significa valer-se d'aquella pedagogia eclesial que vol guiar els fidels a la plena maduresa en Crist, mitjançant la celebració durant l'any dels misteris de la vida del Senyor entorn del moment central que és la Pasqua.

(Conferència Episcopal Italiana)

Del llibre Cada diumenge Jesús et convidà (Editorial Claret, 2006)

Origen de l'Advent | Bernabé Dalmau

Acostumats com estem a establir un paral·lelisme entre Quaresma-Pasqua i Advent-Nadal, podem desvirtuar el sentit de l'Advent. És indiscutible que l'Advent és un temps de preparació per a una gran festa. És indubtable que és temps de conversió, com ens ho recorda la figura central que hi ocupa Joan Baptista. També és veritat que és un temps litúrgic auster, simbolitzat pel color morat (encara que durant la reforma del Vaticà II s'havia parlat de canviar-lo pel verd).

Malgrat aquesta correspondència entre Advent i Quaresma, són més grans les diferències que les coincidències. Vegem-les.

L'Advent no és un temps pròpiament penitencial. Ni un temps –a diferència de la Quaresma– en què el dejuni, pres en el sentit més ample, ho aglutini tot. Àdhuc etimològicament –*Quadragesima*–, la Quaresma es caracteritza pels quaranta dies de dejuni, amb tota l'espiritualitat que el nombre quaranta té en la Bíblia: foren quaranta els anys del poble pel desert, els dies de la purificació que representà el Diluvi, els dies que Moisès estigué dintre el núvol, els dies que Elies féu camí fins a la muntanya de Déu, els dies que Jesús passà al desert per a ser temptat. El temps d'Advent, en canvi, dura quatre setmanes, però la quarta pot ser de set dies... o només d'un (quan Nadal cau en dilluns).

El nombre de dies d'Advent, doncs, varia, i aquesta flexibilitat encara es nota més si comparem la nostra litúrgia romana amb altres d'occidentals. A l'arxidiòcesi de Milà, per exemple, l'Advent comença el diumenge després de Sant Martí. En l'antiga litúrgia hispànica –aquelles que testimonialment encara celebren en alguns llocs de Toledo– també té sis diumenges.

Però la sorpresa esdevé bastant més gran quan ens acostem a les litúrgies orientals. Si el calendari armeni coneix sis o set setmanes preparatòries de la Teofania, el ritu bizantí no comença la preparació al Nadal fins al segon diumenge que precedeix la festa. Una preparació que destaca: «tots els pares que foren agradables a Déu, des d'Adam a Josep, espòs de la santíssima Mare de Déu», però que, pel que fa a la durada, és del mateix estil de les preparacions de les festes de la Dormició de la Mare de Déu o de la Santa Creu. El ritu siríac titula les setmanes abans de Nadal

«setmana de les anunciacions»: a Zacaries, a Maria, el naixement de Joan i l'anunci a Josep.

Així, doncs, cap litúrgia oriental no ha constituït un cicle d'Advent que, com el de la litúrgia romana, prengui l'espera messiànica en tota la seva amplitud i indeterminació. L'Advent romà pròpiament dit no apareix fins a la segona meitat del segle VI i esdevé des de l'inici una institució litúrgica a través de textos *ad hoc*, mentre que en les altres litúrgies prevalen les consideracions ascètiques.

Segui com sigui, la consideració de l'Advent des del punt de vista històric no pot prescindir ni de la referència a la festa –a les festes– que prepara ni del contingut de la mateixa celebració. En efecte, la paraula *Adventus* designa originàriament el retorn anual que en l'antigor pagana hom esperava de la divinitat, especialment quan se'n traslladava l'estàtua, per a l'ocasió, a un temple més gran. Amb el culte imperial, aquesta noció s'eixampla fins a designar l'aniversari de l'adveniment de l'emperador.

La vinguda del Senyor «en la petitesa de la nostra carn» amb referència al seu retorn gloriós a la fi dels temps donà contingut a unes festes amb què fou cristianitzat, en el segle V, *l'adventus o natalis solis invicti*. Encara avui destaca, enmig de la riquesa doctrinal dels nostres cicles litúrgics, el solemne introit de l'Epifania: «Mireu, ve el Senyor (*ecce advenit*), el Sobirà de tots els pobles. Té a la mà l'imperi, el poder i la glòria.»

La importància de l'Advent creix en relació a la importància del Nadal quan, en el segle VII, a Roma pren la forma més de temps litúrgic que de temps ascètic, més de preparació al Naixement del Senyor que no pas d'austeritat amb vista als baptismes típics del dia de l'Epifania. Es va omplint del contingut de temps d'esperança i de temps d'expectació del retorn gloriós. Sense perdre el seu caràcter típic, a l'època carolíngia l'Advent romà sentirà la influència ascètica pròpia de la litúrgia gal·licana i quedaran fixats per sempre els dos aspectes litúrgics d'una preparació a l'aniversari del naixement del Senyor (el seu primer adveniment) i d'espera de la seva Parusia (el segon adveniment).

Del llibre «Viure l'Advent», pp. 10-12 (Centre de Pastoral Litúrgica, 2006)